

afgørelser. Klageren skal efter forslaget henvende sig til ministeren for ligestilling og anmode om, at sagen bringes for domstolene. Ministeren kan ikke af egen drift indbringe en sag for domstolene.

Til § 23

Det foreslås, at nævnet en gang årligt afgiver en beretning om sin virksomhed, hvilket skal medvirke til at synliggøre nævnets afgørelser samt arten og omfanget af sager om forskelsbehandling på grund af køn. Endvidere kan de årlige beretninger være med til at give Folketinget et kvalificeret beslutningsgrundlag, når loven skal revideres efter to år. Den årlige beretning omhandler nævnets virksomhed generelt, hvorfor det ikke alene er afgørelser, der vil indgå i beretningen, men tillige nævnets rådgivningsvirksomhed, afviste klager o. lign.

Til kapitel 7

Ikrafttrædelses-, ophævelses- og revisionsbestemmelser

Til § 24

Det foreslås, at loven træder i kraft den 1. maj 2000.

Stk. 2 er en overgangsbestemmelse, hvorefter formanden for Ligestillingsnævnet udpeges første gang for en periode af 4 år. Herefter følger udpegningsperioden de almindelige regler. Bestemmelsen er indsat af hensyn til at sikre kontinuitet i nævnets arbejde.

I forbindelse med nedlæggelse af Ligestillingsrådet foretages konsekvensrettelser i ligebehandlings- og ligelønsloven vedrørende Ligestillingsrådets kompetence. Endvidere ophæves ligestillingsloven, udvalgsloven og bestyrelsesloven som konsekvens af lovforlaget.

Til § 25

Til nr. 1.

Der foretages konsekvensrettelse i forbindelse med nedlæggelse af Ligestillingsrådet.

Til nr. 2.

Bestemmelsen i ligebehandlingsloven § 13 om dispensation ændres. De enkelte ressortministre kan fremover uden høring fravige bestemmelserne i §§ 2-6, hvis det ved visse former for erhvervsudøvelse og -uddannelse er afgørende, at udøveren er af et bestemt køn. Som eksempel på dispensation fra forbudet mod forskelsbehandling kan nævnes, at der på Kirkeministeriets område i dag er en bekendtgørelse, der fritager

præstestillinger i folkekirken og lignende stillinger inden for trossamfund fra ligebehandlingslovens område, jf. bekg. nr. 350 af 10. juli 1978. Kirkeministeren vil som ressortminister kunne fastholde en sådan fritagelse.

De enkelte ressortministre kan endvidere tillade særlige foranstaltninger til fremme af lige muligheder for kvinder og mænd. Arbejdsministeren har efter gældende lov bemyndigelse til at fastsætte nærmere regler om positive særforanstaltninger. Denne bemyndigelse overføres til ministeren for ligestilling, der således kan udfærdige generelle retningslinier for særforanstaltninger til fremme af ligestilling.

Til nr. 3 og 4.

Der foretages konsekvensrettelser på grund af Ligestillingsrådets nedlæggelse.

Til § 26

Der foretages konsekvensrettelser i lov om Teknologirådet, således at Videnscenter for Ligestilling indgår som medlem af repræsentantskabet i stedet for Ligestillingsrådet.

Til § 27

Der foretages konsekvensrettelse i lov om uddannelses- og erhvervsvejledning, således at Videnscenter for Ligestilling indtræder som medlem af Rådet for Uddannelses- og Erhvervsvejledning i stedet for Ligestillingsrådet. Endvidere foreslås det, at 1 repræsentant for ministeren for ligestilling tilføjes Rådet i lighed med Undervisningsministeriet og Arbejdsministeriet.

Til § 28

Der foretages konsekvensrettelse af i lov om ligebehandling af mænd og kvinder inden for de erhvervstilknyttede sikringsordninger. Den kompetence der tidligere var tillagt Ligestillingsrådet tilægges med forlaget ministeren for ligestilling.

Til § 29

Ministeren for ligestilling fremsætter forslag om revision af lovens regler vedrørende Ligestillingsnævnet efter en toårig forsøgsperiode. Relevante aktører, herunder arbejdsmarkedets parter, vil blive hørt i forbindelse med den evaluering af nævnet, der forventes iværksat før revision af lovens bestemmelser.

Til § 30

Loven gælder ikke for Færøerne og Grønland.